

Руският писател Юрий Поляков пред в. „Застраховател прес“

НОВИТЕ ОТКРИТИЯ СЕ РАЖДАТ ПРИ СБЛЪСЪК НА ПОЛЯРНИ РАЗЛИЧИЯ

● В Русия доброволното здравно застраховане се ползва с голяма популярност

Г-н Поляков, какъв период от развитието на Русия обхваща романът ви „Замислях бягство аз...“?

- В него е представена както историята на днешна Русия, така и семейството, отделната личност. Личните драми са преплетени и се разиграват на широк исторически фон - от брежневската епоха през перестройката, та до днес. Опитал съм се да предам неповторимото очарование и динамична трагикомедия на „излишните хора“ от края на ХХ век.

Кои са излишните хора в края на ХХ век?

- Романът е многопланов. Има много линии. Много различни съдби се разглеждат. Има главни герои, които се опитват да променят живота си. И един от тях се отдава на активна борба с режима. Малко преди трагичната си смърт пред Белия дом (сградата на руския парламент - бел. ред.),

когато го застрелват, той перифразира известните думи на Гьотевия Мефистофел: „Аз съм част от онази сила, която иска да върши зло, но всъщност твори добро“. За сегната е и трагедията на честните руски либерали в края на 80-те и началото на 90-те години на миналия век. Главният герой спада към друг социален тип, той се нарича „ескейпър“. Това е своеобразно продължение на много популярната на времето тема за ескейпизма (бягство). Особено за руския ескейпизъм се състоеше в това, че някъде през 70-те години на миналия век се появиха страшно много хора, които на практика не бяха способни да вземат решение. Това се отнасяше и за семейния им живот. Те бяха неспо-

собни да изберат между две жени или между две икономически формации, каквито са социализмът и капитализмът. Според мен СССР и социализмът в съветския му вариант рухна, защото броят на такива ескейписти в страната надхвърли критичната маса. Властващите го усетиха, но вече беше твърде късно. В основата си романът е посветен на такива хора, на тяхната история, какви са били в детството си, как ги е създало обществото. Затова ми се струва, че този роман налучква онези тайни механизми, по които се формират обществените състояния.

Как мислите, че би ви възприел българският читател с този роман?

- На писателите винаги им се струва, че всичко е станало както трябва, а дали наистина е така, решава читателят. Много скептично се отнасям към написаното. Според мен класици стават онези писатели, които са препрочитани. Защото веднъж може да прочетеш рекламирано произведение. Но препрочиташ само тези книги, които съдържат художествена тайна, мощ, лингвистично очарование. Разбира се, писателят трябва да се стреми към това да бъде препрочитан. Но да пишеш три романа за една година,

поразително беше, че ожесточеността и дълбочината на този разкол се оказа много по-голяма и по-непримирима от този, настъпил след революцията през 1917 година, между писателите, които приеха съветската власт и останаха в Съветска Русия, и писателите-емигранти, избягали в чужбина. Например Пастернак си пишеше с Цветаева. Споделяха своите поетически търсения. Те бяха разделени от граници, но си оставаха свързани

в стиховете. Поразителното след 1991 г. бе, че писателите, останали в една и съща страна и дори живеещи на един етаж в писателския дом, се изключиха взаимно от живота си. Двама писатели, които 5 години преди това са се изказвали по един и същи начин на едно партийно събрание, сега се оказаха врагове по идейни съображения. Аз мисля, че новите открития се раждат при сблъсък на полярни различия. А единомишлениците какво могат да родят - само нюанси. Когато станах редактор, по същия начин се разделиха и много издания. Написаното в тях - примерно в списание „Съвременник“ и списание „Знаме“ - звучи сякаш са две различни Русии. Появиха се две идейно художествени гета. Бих ги нарекъл така - либерално-западното и патриотическо-отечественото - като през XIX век. В „Литературна газета“ името на Распутин цели 10 години не беше споменавано. В началото на века въпреки цялата ожесточеност това не се е случвало. Булгаков са го критикували. Но името му все пак се е появявало. И когато станах главен

Вие ще издавате отделни произведения на български автори. Как ще бъде направен подборът?

- Това е много сериозен въпрос, защото както у нас, така и у вас съществуваше литературен елит и, от друга страна, литература. За съжаление в чужбина бяха известни само елитарните писатели. Преди, за да получиш литературна награда, се изискваше лоялност. Талантът не може да бъде лоялен, бездарията може. И аз не искам да преиздаваме такива писатели. Лоялността към съвременния режим се съчетава с абсолютна нетърпимост към предишния. Съветският период, който беше сложен, противоречив и кървав, нямаше нищо общо с този мит, който се създаде за него. Ние искаме да представим тези ваши писатели, които пишат истината за случващото се в България през последните 20 години. Разбира се, ще възникнат проблеми с преводите. В момента ние се опитваме да съберем отново останките от тази вече разгромена армия от преводачи. Надяваме се да успеем да представим най-добрите ви писатели.

След 10 ноември 1989 г. в България настъпи едно разделение между писателите. Как протича този процес у вас?

- Не бих го нарекъл разделяне, а разцепление. И най-

неотгавна у нас излезе романът-епоса на руския писател Юрий Поляков „Замислях бягство аз...“ (изд. „Жанет-45“). Само 7 години след написването ѝ творбата е обявена за съвременна класика. Писателят е роден през 1954 г. в Москва. Завършва Московския педагогически институт през 1976 г. Служи в съветската армия в ГДР. Известно време преподава руски език и литература и работи като инструктор в Районен комитет на комсомола. От 1979 до 1986 г. е редактор във в. „Московски литератор“, а от 1981 г. е и негов главен редактор.

В момента е главен редактор на в. „Литературна газета“. Публицист, прозаик, драматург, поет - името на Юрий Поляков от десетина години го утвърждава като безспорен властелин на безбрежния руски книжен пазар. Доказват го огромните тиражи на неговите произведения (над 4 милиона екземпляра), многобройните им театрални и кино версии, а и преводите им на повече от 20 езика.

Юрий Поляков

Замислях бягство аз...

редактор, трябваше да сложа край на тази лудница, наложи се да „изгоним“ писателите от тези гета. Успяхме да върнем писателите към диалога. Това е ползотворно и е от огромно значение за развитието на литературата.

Кои са най-популярните застраховки в Русия?

- В Русия доброволното здравно застраховане се ползва с голяма популярност, особено сред корпоративните клиенти; то е на второ място след имущественото застраховане. У нас е задължителна застраховката „Гражданска отговорност“ за собствениците на автотранспортни средства. Според разпоредбите всяко юридическо и физическо лице, осъществяващо внос на автотранспортно средство в Русия, е задължено при прекосяване на митническата граница да представи пред граничните митнически власти полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по установен образец, оформен от руска застрахователна организация.

Разговаря

МАРИЯ МИТЕВА

като се прави у нас в момента, е абсолютно невъзможно сред тях да има и такива, които да бъдат препрочитани. Както казва руският народ, хубавото рядко е в количеството.

А какъв отзвук имаше в чужбина вашият роман?

- Същият роман излезе в Китай през 2004 г. Китайците много бяха заинтригувани от него. И той бе обявен за най-добрия преводен роман на годината. Тогава на мен ми се

ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес ISSN 1310 - 2397

Адрес на редакцията: София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80; e-mail: vzastrahovatel@abv.bg
Банкова с/ка „Уникредит Булбанк“ АД IBAN: BG 32 UNCR 7630 100 853 0101
Банков код: BIG UNCR BG SS
Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Предпечатна подготовка
„ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ
Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор ЙОАННА СТЕФАНОВА e-mail: joanna.stefanova@yahoo.com
Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА
Дизайн РАЙНА ПАНОВА
Коректори: ГАЛИЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА
Фотоилустрация ХАЧИК РУМЯН

Водец броя ЙОАННА СТЕФАНОВА

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, проф. д-р НЕНО ПАВЛОВ, доц. д-р ГЕОРГИ НИКОЛОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Редакционно броят е приключен на 08.08.2008

Редакционна колегия:
АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ,
ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ,
доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА,
ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА,
МАКСИМ МАКСИМОВ

Комисия за финансов надзор
Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководител РАЛИЦА АГАЙН
София 1303, ул. „Шар планина“ № 33,
тел. 02/94 04 999, факс 02/829 43 24

Асоциация на българските застрахователи:

Председател ОРЛИН ПЕНЕВ
Зам.-председател ДАНЧО ДАНЧЕВ
Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА
Председател на Контролния съвет
ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, тел. 980 51 25

Гаранционен фонд
Председател на УС и изпълнителен директор
БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

Генерален секретар НИКОЛАЙ СОТИРОВ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4,
тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ
Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54
Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2).
ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273,
банкова сметка №1052803714

Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател проф. д-р НЕНО ПАВЛОВ
Зам.-председатели: ТЕМЕНУГА НЕНОВА,
МАКСИМ МАКСИМОВ

Главен секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)